

ת"פ 35087/05/20 - מדינת ישראל נגד בילל אבו זקיקה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 35087-05-20 מדינת ישראל נ' אבו זקיקה

לפני בעניין:	כבוד השופטת אחינעם צוריאל המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד שירלי אוחיון
נגד הנאשם		בילל אבו זקיקה ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר בו מכפירתו בפתח ישיבת ההוכחות ביום 3.1.23, במיזחס לו בכתב האישום בביצוע עבירה של העסקת תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל, לפי סעיף 12ב(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לאישום היה הנאשם הבעלים של מוסך "פחחות שגב" בשגב שלום. ביום 23.2.20 העסיק הנאשם במוסך תושב זר, אשר שהה במקום מבלי שהיו בידו אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו הנאשם יודה בכתב האישום ויורשע על פיו. לבקשת ההגנה, הנאשם ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר אשר יבחן אף את בקשתו לביטול ההרשעה. לא הוצגו הסכמות לעניין העונש, אך המאשימה הצהירה כי היא עומדת על הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 32, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לארבעה ילדים בין הגילאים חודש עד 5. מזה 5 שנים עובד בתפקיד ניהולי בחברת אבטחה בבעלות משפחתו. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, שכן נאלץ לצאת לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. לדבריו,

משפחת המוצא נורמטיבית, והקשר עם בני המשפחה הגרעינית חיובי.

5. אשר לעבירה מושא כתב האישום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מסר פרטים שונים וסותרים אודות העבירה, התקשה לבחון את מעשיו באופן ביקורתי וניכר כי הודאתו היתה מן השפה ולחוץ, ללא נטילת אחריות, וזאת על מנת לסיים את ההליך הפלילי ולהשפיע על המלצת שירות המבחן. הנאשם סרב לטיפול שהוצע לו על ידי שירות המבחן, ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. אשר לעתירת הנאשם לביטול הרשעתו, על אף החשש שהביע הנאשם מפגיעה ביכולתו לפתוח עסק עצמאי בעתיד, בשל קושי בבחינה עצמית ביקורתית ושלילת הצורך בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה לביטול הרשעתו, והמליץ על ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות.

6. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים בשל פגמים שנפלו בתסקיר. לטענתו, קצינת המבחן פעלה משיקולים זרים מתוך מטרה להכשיל את הנאשם. לאחר שדחיתי את בקשת ההגנה לקבלת תסקיר משלים, עתר ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו. בהחלטה מנומקת מיום 19.7.23, דחיתי את הבקשה לאחר שהתרשמתי כי אין הנאשם מבקש באמת ובתמים להוכיח את חפותו. מצאתי כי הבקשה לחזרה מהודיה נעשתה ממניע תועלתני בלבד, לאחר שהנאשם נוכח לדעת כי תסקיר שירות המבחן "אינו לפי רוחו", ובית המשפט דחה את בקשתו לקבלת תסקיר משלים. לא מצאתי כי הודייתו של הנאשם ניתנה בחוסר הבנה או מתוך טעות. בהמשך להחלטתי נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים

7. המאשימה בטיעוניה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים, בדבר הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור מפני הסיכון שנובע מחדירת שוהים בלתי חוקיים לתוך שטחה הריבוני של מדינת ישראל. נטען כיפשעם של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים חמור משל השוהים הבלתי חוקיים עצמם, שכן הם חוטאים ומחטיאים את הרבים, ומשכך מידת הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית. המאשימה הפנתה לפסקי דין של ערכאות הערעור הכוללים ענישה בדמות עבודות שירות. עוד נטען כי בימים אלו יש להחמיר בענישה נוכח שכחות התופעה. משכך, עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות עד ל-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. אשר לסוגיית ביטול ההרשעה, נטען כי הנאשם התקשה בבחינה מעמיקה של מעשיו, ואינו עומד בתנאי הלכת כתב ועל כן התנגדה המאשימה לביטול הרשעתו בדיון. נוכח הודייתו במיוחס לו והעדר עבר פלילי עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם.

8. ב"כ הנאשם בטיעונו עתר שלא לקבל את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשם. אשר לנזק הקונקרטי, נטען כי תחום עיסוקו העיקרי של הנאשם הוא בתחום האבטחה, ומן המפורסמות שעל מנת לעסוק באבטחה יש חובה להצטייד באישור העדר הרשעות, וכך גם לצורך קבלת אישור לניהול עסק. ב"כ הנאשם הצהיר כי יגיש אסמכתאות בעניין תוך 15 ימים, אך עד למועד מתן גזר הדין לא עשה כן. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי העבירה בוצעה בתקופת מגפת הקורונה, עקב קושי כלכלי לקח הנאשם הלוואה, והעסיק את אותו שוהה בלתי חוקי. מדובר בהעסקה מזדמנת ולא בהעסקה

לתקופה ממושכת. עוד נטען כי הנאשם הודה בהעסקת השב"ח ומבין את חומרת מעשיו, ולא ברור כיצד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מסר פרטים שונים וסותרים אודות העבירה. עוד נטען כי לשיטת ההגנה, בעבירה דנן אין כל צורך בהליך טיפולי. בסופו של יום, עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו בדין, ולחלופין להסתפק בענישה צופה פני עתיד, שכן המוסך בו הועסק השב"ח נסגר.

דברי הנאשם

9. בדבריו לבית המשפט אמר הנאשם כי בשל האירוע מושא כתב האישום סגר את המוסך על מנת שמקרה כזה לא ישנה. לדבריו, כיום עובד בחברת האבטחה המשפחתית ומספק שירותי שמירה על מחסנים באזורי תעשייה. כמו כן מסר הנאשם כי הוא החל בתהליך של פתיחת חברת כוח אדם. הנאשם שב ועתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד שכן ענישה מוחשית תפגע בו ובמשפחתו.

דין והכרעה

עתירת הנאשם לביטול ההרשעה

10. טרם אפנה לקביעת מתחם העונש ההולם אדון בבקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו. על פי ההלכה, האינטרס הציבורי מחייב כי מי שנמצא אשם בדין יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל, והימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן.

"הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי"
[ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: "הלכת כתב").]

11. כידוע, בעקבות הלכת כתב "הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל". על פי הפסיקה המקובלת, על הנאשם להוכיח נזק קונקרטי שעלול להיגרם לפרנסתו כתוצאה מהרשעתו ולתמוך טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה.

12. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו של הנאשם נוכח פגיעה אפשרית בעיסוקו. נטען כי עיסוקו העיקרי של הנאשם הוא בתחום האבטחה, ומן המפורסמות, שעל מנת לעסוק באבטחה יש חובה להצטייד באישור העדר הרשעות, וכך גם לצורך קבלת אישור לניהול עסק. על אף הצהרתו, ב"כ הנאשם לא תמך את טיעונו באסמכתאות מתאימות, לא הוהר מה טיב השירות שמספקת חברת האבטחה המשפחתית

ומי הם לקוחותיה, ולא הוכח כי עבודתו בחברה המשפחתית מחייבת העדר הרשעות קודמות.

13. אין חולק כי הרשעה פוגעת בכל אדם נורמטיבי ועלולה לפגוע באפשרויות קידומו ותעסוקתו בעתיד. יחד עם זאת, לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, לאור הכללים בפסיקתו של בית המשפט העליון, מצאתי כי הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי הרשעתו תפגע באופן חמור בתעסוקתו ובשיקומו. הטענה שההרשעה תסכל את אפשרות הנאשם להמשיך את עיסוקו בתחום האבטחה או לפתוח עסק חדש לא הוכחה, מלבד טיעון בעלמא אשר לסוג עיסוקו של הנאשם. הנאשם כלל לא הציג ראיות לכך שהרשעתו תוביל באופן וודאי לפגיעה בעיסוקו. משכך, טענות ב"כ הנאשם לפגיעה בתעסוקת הנאשם, אינם אלא פגיעה תיאורטית, והלכה היא כי: **"אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד"**. [ראו למשל רע"פ 5261/18 דוידוף נ' מדינת ישראל (12/07/18)].

14. אשר לתנאי השני, להרשעה מסר חברתי המוקיע את ביצוע העבירה, ומבטא את הפגיעה בערכים המוגנים. הימנעות מהרשעה מעבירה מסר פייסני ומטעה ביחס לפגיעה בערכים המוגנים ולחשיבותם. נוכח סוג העבירה, חומרתה ושכיחותה, לא ניתן לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. יפים לעניין זה דבריו של כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נגד מדינת ישראל** (18.8.2011), שם התייחס לחומרת עבירת העסקת שוהים בלתי חוקיים וקבע כי הימנעות מהרשעה בעבירות אלה תהיה אך ורק במקרים נדירים וחריגים:

"העבירה של העסקת שוהים בלתי חוקיים יש בה חומרה מניה וביה, בראש וראשונה בהקשר בטחוני, ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השוהים הבלתי חוקיים - שחלקם באים לשם פרנסה, אך חלקם עוברים עבירות רכוש אם לא למעלה מזה. המעסיק, ולוא יהא זה אדם מן הישוב, נותן יד לחשיפה לסיכונים, ואף שכל מקרה צריך להידון לגופו, קשה ככלל להלום אי הרשעה בכגון דא אלא במקרים נדירים וחריגים [...]. הנסיבות האינדיבידואליות ימצאו ביטוין על פי רוב בענישה".

15. בסיכומי של דבר, מצאתי לדחות את בקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

16. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. ביישום עקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי יתחשב בית המשפט בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. חומרת עבירת העסקת שוהים בלתי חוקיים נלמדת מהעונש שקבע המחוקק בצידה, עונש כפול מהעונש שנקבע לעבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית עצמה. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מוגנים רחבים וחיוניים, אשר הראשון בהם הנו שלום הציבור ובטחונו. ערך מוגן נוסף שנפגע, הנו ריבונותה של המדינה, הסדרת גבולותיה ושלטון החוק במובן הרחב. מדובר בעבירה נפוצה וחמורה, שבה מסייעים אזרחי המדינה, בדרך כלל מתוך תמריץ כלכלי, לשוהים בלתי חוקיים להיכנס לשטח המדינה, לשהות בה ולעבוד בה בניגוד לחוק. מציאות חייהם של אזרחי ישראל כוללת בשגרה התמודדות עם סיכון לפיגועים ולמעשי איבהבהם נגבים חייהם של חפים מפשע על ידי מפגעים. בחלק ניכר מהמקרים, מבצעים אותם פיגועים הנם תושבי חוץ, ומכאן נלמד ההכרח לאכוף את החוק ולמנוע את כניסתם של שוהים בלתי חוקיים לתחומי המדינה. לא ניתן לדעת מי מבין אלה הנכנסים לישראל ללא אישור עושה זאת במטרה פלילית, ולכן הטיל חוק הכניסה לישראל חובת בדיקה קפדנית על כל מי שמסיע מעסיק או מלין אדם אחר.

18. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט טירקל ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל (להלן: "הלכת ח'טיב") שם נקבע כי:

"לדאבון הלב, היו פיגועי הטרור למעשים שבכל יום והדבר הוא בבחינת מפורסמות שאינן צריכות ראייה. המעשים שפורטו בסעיף 12א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, יושב בה או עובד בה שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שענשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואפילו מתוך תמימות - למי שעלולים להיות מפגעים. אם אין אוזנו של העבריין בכוח קשובה לקול דמי קורבנות הפיגועים, אולי יישמע לקול הסוגר והבריח הננעלים על העבריינים..."

סבורני כי דברו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי-המשפט לאחוז היום באמות-מידה עונשיות מחמירות יותר מאלה שבהן החזיקו, לפעמים, בעבר. דברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים, ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעבריין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן היישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות."

19. אציין כי במהלך השנים, במספר פסקי דין של בית המשפט העליון רוככה הלכת ח'טיב ונקבע כי המדיניות אינה מכתובה בהכרח הטלת עונשי מאסר בפועל. ככלל, שיקולי החומרה הכרוכים בטרור ובצורך בהרתעה בעינם עומדים, אך היישום צריך להיעשות בכל מקרה לגופו על פי הנסיבות (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 1921/06 אבו בדאר נ' מדינת ישראל).

מדיניות הענישה הנהוגה

20. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי היא העונש שקבע המחוקק לעבירות מסוג זה - שנתיים מאסר. המאשימה בטיעוניה הפנתה למספר פסקי דין המצביעים על רמת הענישה הנהוגת. ב"כ הנאשם לא

הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוניו. עיון בפסיקה מצביע על טווח ענישה מגוון. אינה דומה העסקה למספר שעות להעסקה למספר ימים או שבועות. אינה דומה העסקת שוהה בלתי חוקי אחד להעסקת שניים ומעלה. אף להיכרות קודמת של המעסיק עם השוהה הבלתי חוקי, ככל וישנה כזו, יש משקל. להלן פסיקה שיש בה כדי להצביע על הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 818/13 **מחמוד אבו חאמד נ' מדינת ישראל** (3.4.13) - הנאשם הורשע בהעסקת שב"ח במוסך בבעלותו. בית המשפט גזר עליו, לאחר ניהול הוכחות, שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ש"ח והתחייבות. ערעור לבית משפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ב. רע"פ 5862/11 **שוואהנה נ' מדינת ישראל** (11.8.11) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שקיבל ערעור המדינה והחמיר עונשו של מי שהורשע בהעסקת שב"ח, תוך שהשית עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בנוסף ל-6 חודשי מאסר מותנה ו-2,000 ₪ קנס.

ג. עפ"ג (ירושלים) 1348-07-17 **קלדרון נ' מדינת ישראל** (20.3.18)-הנאשם הודה והורשע בעבירות של העסקת 3 שוהים בלתי חוקיים והלנה של 5 שוהים בלתי חוקיים "במאפיית קלדרון" שבירושלים. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הנע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, חודשיים מאסר בעבודות שירות, לצד מע"ת וקנס. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 57350-01-15 **אבשלום חרז נ' מדינת ישראל** - (10.05.2015) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי בשטח חקלאי ליד היישוב שער אפרים. בית המשפט השלום קבע מתחם עונשי הולם במקרה הנדון הנע בין מספר שבועות של מאסר בפועל למספר חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, תוך התחשבות בגילו, עברו הפלילי, וחלוף הזמן, 31 ימי מאסר לריצוי בפועל לצד מע"ת וקנס. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 8199-08-21 **מדינת ישראל נ' נתנאל בן סימון** (19.06.2023) - הנאשם הורשע בהעסקת שב"ח במשך חמישה ימים. בית המשפט קבע מתחם הנע בין חודש מאסר ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וגזר עליו חודש מאסר, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪.

ו. ת"פ (שלום ראשל"צ) 14190-03-19 **מדינת ישראל נ' מורד** (4.11.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות הלנת תושב זר והעסקתו שלא כדין במסעדה במהלך שבועיים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, חודשיים מאסר בפועל, לצד מע"ת וקנס.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

21. הנאשם הוא המבצע העיקרי והעסיק את השוהה הבלתי חוקי במוסך בבעלותו. נתתי דעתי לכך שלא הוכח כי נגרם נזק ממשי ממעשי הנאשם. מדובר בהעסקה מזדמנת של שוהה בלתי חוקי אחד. יחד עם זאת, פוטנציאל הנזק הביטחוני שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה רב, על אחת כמה וכמה כאשר בין הנאשם לשוהה הבלתי חוקי אין כל היכרות קודמת, והנאשם כלל לא ידע האם נשקפת ממנו סכנה אם לאו.

22. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, התקשיתי להבין את טיעוני ההגנה בדבר מצוקתו הכלכלית של הנאשם הנובעת ממגפת הקורונה שעמדה ברקע למעשה. העבירה בוצעה ביום 23.2.20 ואילו החולה המאומת הראשון נרשם בישראל רק לאחר מספר ימים, ביום 27.2.20, כך שלא מצאתי לתת כל משקל לנתון זה.

23. בנסיבות בהן מדובר בהעסקה מזדמנת של שוהה בלתי חוקי אחד, מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מן החמורות. סבורתני כי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה **נכון לשעתה**, ואני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. בהזדמנות זו אציין כי התיק היה קבוע למתן גזר דין ליום 17.10.23 לאחר שטיעונים לעונש נשמעו ביום 19.7.23, ובשל מצב החירום בוטל הדיון. עם תום מצב החירום נקבע מועד מחודש למתן גזר הדין.

בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

24. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא. לא הוצגו שיקולי שיקום בעניינו של הנאשם.

25. הנאשם בן 32 ונעדר עבר פלילי. על שולחנו סמוכים ארבעת ילדיו הקטנים, ויש לתת את הדעת לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, ולנזק שעלול להיגרם לפרנסת המשפחה מהטלת ענישה מוחשית.

26. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו בבית המשפט. יחד עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי מדובר בלקיחת אחריות מוגבלת, ללא בחינה עצמית ביקורתית.

27. נתתי דעתי אף לשיקולי הרתעה. הנאשם סרב ליטול חלק בהליך טיפולי שהוצע לו מטעם שירות המבחן. אמנם סגר את המוסך בו בוצעה העבירה, אך לדבריו, עובד היום בתפקיד ניהולי בחברת האבטחה המשפחתית וכן עומד לפני פתיחת עסק חדש, כך שלא ניתן לומר ששיקולי הרתעה אינם רלוונטיים בעניינו. כמו כן, יש צורך בהרתעת הרבים באמצעות ענישה מחמירה שתאיין את הכדאיות בביצוע העבירה.

28. עוד נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן לענישה מוחשית, מחד גיסא, ולביקורת שהשמיע ב"כ הנאשם על התסקיר, מאידך גיסא. כך או כך, חומרת המעשה, הענישה הנוהגת והצורך להרתיע את הנאשם ונאשמים פוטנציאליים אחרים, מחייבת ענישה ממשית.

29. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לחומרא ולקולא, מצאתי כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם.

סוף דבר

30. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז יום מבועים, או בכל מקום אחר שורה הממונה, בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 14.1.24 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס ליד כלא באר-שבע, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. כמצוות המחוקק, ומשלא מצאתי טעמים מיוחדים בכל הנוגע לקנס, אטיל על הנאשם את עונש הקנס המינימלי הקבוע בחוק בסך 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.24.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון

073-2055000

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).**

המזכירות תסגור את התיק ותעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.